

flere, saa maa alle dertil svare: Ja, ubetinget. Og hvis man vil spørge, om ikke det Arbejde, der skal ydes, skal gennemføres i Henhold til de af Lovgivningsmagten henvalgte og fastsatte Arbejdsregler ogsaa med Hensyn til Tiden, dens intensive Udnyttelse o. s. v., maa man ubetinget svare ja dertil. Men om den Maade, hvorpaa Ministeren nu agter at gennemføre de Bespærelser, som han mener kan finde Sted, og som derfor ogsaa bør finde Sted, ved Rigsdagen, idet den gaar til Afstemning om disse Ændringsforslag, i Virkeligheden intet eller aldeles ikke tilstrækkeligt.

Jeg gør opmærksom paa, at den højtærede Trafikminister har forelagt disse sine Planer for Lønningsraadet, hvori jo ogsaa Medlemmer af Rigsdagen har Sæde, men Lønningsraadets Udtalelse om Sagen var ikke kendt for Finansudvalget, da Sagen forelagdes; og er heller ikke officielt kendt for nogen i Rigsdagen; de, der er Medlemmer af Lønningsraadet, kan naturligvis have nævnt, have kort skitseret, hvad der er foregaaet i dette, og hvad Skrivelsen gaar ud paa, men den foreligger ikke saaledes, at man kan trænge ind i de forskellige Detailler i, hvad Ministeren agter at foretage sig, og heller ikke i, hvorledes Lønningsraadet har stillet sig dertil. Det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte, som jo er Medlem af Lønningsraadet, har oplyst, at Lønningsraadet — hvis Sammensætning jo er ret betryggende for Staten, naar henses til Varetagelsen af, hvad Staten kan ønske — paa et Par Punkter har taget afgørende Afstand fra Ministerens Planer, uden at Ministeren, saa vidt jeg ved, har taget mindste Hensyn dertil ved Udgivelsen af sine Bestemmelser, idet begge de to Punkter, som Lønningsraadet har erklæret ikke stemte med de generelle Regler, ikke desto mindre, efter hvad jeg hører sige, skal være optaget i de af Ministeren udsendte Ordre om den endelige Ordning. Noget bestemt ved jeg ikke, da jeg heller ikke har haft Lejlighed til at lære Ministerens Ordning at kende, og derfor maa jeg ligesom det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte bede Ministeren sige, om han har taget Hensyn til Lønningsraadet her eller ikke, og i sidste Tilfælde, hvorledes han begrundet, at han har kunnet tilsidesætte Lønningsraadets Udtalelse paa dette Punkt. (*Johannes Lou: Er Lønningsraadet ansvarligt?*). Det ærede Medlem stiller et Spørgsmaal om Lønningsraadet, som han maaske kan stille her siden, men vi ved jo alle, hvilken Vægt man her i Rigsdagen tillægger Afgørelser fra Lønningsraadet. At vi i Finansudvalget i høj

Grad bygger paa Lønningsraadets saglige Kendelser, er givet, og at Rigsdagen i høj Grad støtter sine Afgørelser paa Lønningsraadets Udtalelser, er ogsaa givet. At Rigsdagen som saadan har en formel Ret til at tilsidesætte dem, er noget andet. Jeg har gjort opmærksom paa, at Lønningsraadet har sagt — efter det af det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte givne Referat —, at to af de Bestemmelser, Ministeren har taget, er i Strid med tidligere af Rigsdagen og af Statsmagten godkendte generelle Regler.

Stillingen til disse Ændringsforslag kan derfor efter min Mening ikke, saaledes som det ærede Medlem Hr. Korsgaard udtalte, indskrænkes til det meget vigtige Spørgsmaal, han fremførte, om Afskedigelse af faste Tjenestemænd eller af Ikke-Tjenestemænd — jeg tillægger det megen Vægt og skal ogsaa komme tilbage dertil —, men Stillingen til disse Ændringsforslag maa først gælde dem alle, idet, som jeg tidligere har udtalt, den Maade, hvorpaa Ændringsforslagene stilles, ikke blot æsker Tilslutning til det finansielle Resultat, men ogsaa uvilkkaarligt vil komme til at virke som en Godkendelse eller Ikke-Godkendelse af Ministerens Planer.

Her skal jeg med Hensyn til Spørgsmaalet om Tjenestetidsreglerne nøjes med det, jeg allerede i Øjeblikket har sagt, og vente en nærmere Redegørelse fra den højtærede Minister. Men jeg skal tilføje, at det er blevet mig sagt, af Lønningsraadet, der har forhandlet om disse Spørgsmaal, havde den Opfattelse vedrørende Indskrænkningen af Personalet under Ranger-tjenesten, altsaa vedrørende Spørgsmaalet, om der skal være to eller kun een Mand paa Lokomotiverne, at Indskrænkningen af Betjeningen paa Lokomotiverne ikke gjaldt de særlig vigtige og særlig vanskelige Rangerforhold paa de store Overførelsessteder. Man har — i hvert Fald gælder det eet Medlem af Lønningsraadet — ment, at der ikke var Tale om at indskrænke Sikkerhedstjenesten ved Overførelse af Personvogne, Sovevogne og Godsvogne paa Færgerne, saaledes at der fremtidig kun skulde være een til Lokomotivets Betjening dér. Men det siges mig, at den i Gaar eller i Forgaars udstedte Ordre tillige nedsætter Betjeningen af disse Lokomotiver til een Mand, og heroverfor vil jeg gerne sige, at jeg og mine Meningsfæller under ingen Omstændigheder vil kunne tage Medansvar for en saadan Nedsættelse af denne Sikkerhedstjeneste, hvis det altsaa er rigtigt, at den er paa-tænkt og beordret gennemført, saaledes som